

P6_TA-PROV(2005)0408

Ekonomisk migration

Europaparlamentets resolution om en gemensam syn på ekonomisk migration i EU KOM(2004)0811 –2005/2059(INI)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok om en gemensam syn på ekonomisk migration i EU (KOM(2004)0811),
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, i synnerhet artikel 13 om rätten att fritt förflytta sig och välja sin vistelseort och rätten att återvända till sitt eget hemland,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i synnerhet artikel 8 om rätt till skydd för privat- och familjeliv,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet artikel 15 om fritt yrkesval och rätt att arbeta,
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Undersökning av kopplingarna mellan laglig och olaglig migration” (KOM(2004)0412),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Första årliga rapporten om migration och integration” (KOM(2004)0508),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs samt Regionkommitténs yttranden av den 15 december 2004 respektive den 24 januari 2005 om kommissionens meddelande ”Undersökning av kopplingarna mellan laglig och olaglig migration”,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2004 om kommissionens meddelande om invandring, integration och sysselsättning¹,
- med beaktande av Amsterdamfördraget, genom vilket gemenskapens uppgifter och ansvarsområden på området invandring och asyl fördelas, och av artikel 63 i EG-fördraget,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möten i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, i Laeken den 14 och 15 december 2001, i Sevilla den 21 och 22 juni 2002 och i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003,

---

¹ EUT C 92 E, 16.4.2004, s. 390.

- med beaktande av sin rekommendation till rådet och Europeiska rådet av den 14 oktober 2004 om framtiden för området med frihet, säkerhet och rättvisa samt villkoren för stärkande av dess legitimitet och effektivitet¹,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Bryssel den 4 och 5 november 2004 och det bifogade Haagprogrammet,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0286/2005), och av följande skäl:
  - A. För att på bästa sätt hantera migrationen av arbetskraft till gemenskapen och främja full sysselsättning bör det vara EU:s uppgift att utarbeta en gemensam migrationspolitik i överensstämmelse med gemenskapens utvecklingspolitik och en fungerande tillämpning av den fria rörligheten för personer inom gemenskapen.
  - B. Det finns ingen europeisk invandringspolitik i form av en övergripande och samordnad ram, och det är nödvändigt för Europeiska unionen och dess medlemsstater att hantera migrationen.
  - C. Europeiska unionen måste snarast möjligt anta en verklig europeisk invandringspolitik.
  - D. Genom ekonomisk invandring kan det bli lättare att hantera de befintliga migrationsströmmarna. En av de viktigaste följderna med en sådan invandring är att den illegala migrationen minskar. Dessutom kan man på detta sätt få draghjälp i kampen mot exploateringen av illegala invandrare inom den svarta sektorn och mot människohandeln.
  - E. Den ekonomiska migrationen är endast en del av lösningen på gemenskapens demografiska och ekonomiska svårigheter. För att man skall lyckas ta itu med utmaningarna i en globaliserad värld krävs dessutom ansträngningar för att finna nya lösningar inom den ekonomiska politiken och på arbetsmarknaden, särskilt beträffande en rimlig balans mellan arbete och privatliv för kvinnor och män samt lika lön för lika arbete för kvinnor och män.
  - F. En europeisk invandringspolitik måste grundas på respekt för människans grundläggande rättigheter i överensstämmelse med gällande internationella konventioner.
  - G. Prognoserna om den aktiva europeiska befolkningens åldrande och de hot som på sikt överskuggar solidariteten mellan generationerna i Europa framkallar nya behov av både kvalificerad och icke-kvalificerad arbetskraft i samtliga medlemsstater.
  - H. När det gäller invandringen har medlemsstaterna utvecklats från att vara ursprungsländer till att vara destinationsländer.

---

¹ EUT C 166 E, 7.7.2005, s. 58..

- I. Eftersom migrationsströmmarna berör hela EU och inte bara de medlemsstater som gränsar med tredjeländer, är det mycket viktigt att anta en gemensam politik på invandringsområdet.
- J. Eftersom Europeiska unionen är ett område utan interna gränser måste den för att värna om ett tryggt europeiskt samhälle utveckla en gemensam, konsekvent och effektiv strategi för att skydda de yttre gränserna och utforma en gemensam politik i fråga om viseringar, asyl och invandring som bygger på ömsesidig respekt och solidaritet och som är förenlig med internationella skyldigheter att respektera mänskliga rättigheter. Denna politik måste respektera de grundläggande rättigheterna och inbegripa bekämpning av diskriminering, rasism och främlingsfientlighet samt reglera migrationen på en övergripande, balanserad och human grundval.
- K. Tidsfristen för införlivande av rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning¹ löper ut den 23 januari 2006. I det direktivet föreskrivs att tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i en medlemsstat i fem år kan få status som långvarigt bosatta och följaktligen uppehållstillstånd i en annan medlemsstat.
- L. Invandring av ekonomiska skäl utgör en stor utmaning för Europeiska unionen och kräver en gemensam strategi i motsats till ett strikt nationellt synsätt på migrationsfrågan.
- M. Invandring har visat sig ha positiva effekter på arbetsmarknaden (dynamik) och bör därför ses som en möjlighet istället för att definieras som en säkerhetsfråga.
- N. Politiken för ekonomisk migration bör kopplas till Lissabonstrategin och till den europeiska sysselsättningsstrategin.
- O. Åtgärder för att reglera laglig invandring och integration måste kompletteras av åtgärder för att skydda de yttre gränserna, för att utarbeta en politik för återvändande och för att bekämpa illegal invandring, människohandel och exploatering av invandrare på den oreglerade arbetsmarknaden.
- P. För att en politik för laglig invandring skall lyckas krävs också att man genomför en omfattande och mer aktiv strategi för att åstadkomma fullständig integration. Strategin bör omfatta en rad sociala, ekonomiska och medborgerliga åtgärder, samt introduktionsprogram och språkundervisning eftersom invandrings- och integrationspolitiken inte får utformas var för sig.
- Q. Alla invandrare som på laglig väg bosatt sig på Europeiska unionens territorium måste garanteras full respekt för rätten att leva i familj, i överensstämmelse med Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande rättigheterna. Det är även nödvändigt att se över rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening² för att denna rätt skall kunna garanteras.
- R. Europeiska unionens och dess medlemsstaters samarbete med ursprungsländer är mycket viktigt och måste åtföljas av en verklig politik för gemensam utveckling.

---

¹ EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.

² EUT L 251, 3.10.2003, s. 12.

- S. Alla medlemsstater bör ratificera den internationella konventionen om skydd för alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar.
- T. Det som framför allt lockar de illegala invandrarna är möjligheterna till olaglig anställning. Medlemsstaterna bör därför intensifiera sina insatser för att få bukt med all olaglig anställning och för att hindra och bestraffa de personer som anställer illegala migranter.
1. Europaparlamentet beklagar att rådet har beslutat att behålla enhällighet och samrådsförfarandet i alla frågor som rör laglig invandring. Parlamentet anser för sin del att en effektiv och öppen lagstiftning på detta område endast kan antas via medbeslutandeförfarandet.
  2. Europaparlamentet påminner om att migranterna i hög uträckning bidragit och i dagens läge fortfarande bidrar till välståndet samt till den ekonomiska, kulturella och sociala utvecklingen i medlemsstaterna.
  3. Europaparlamentet anser att ekonomisk migration är en positiv mänsklig företeelse som i alla tider har främjat samhällsutvecklingen och det kulturella och tekniska utbytet.
  4. Europaparlamentet beklagar att rådet hittills inte har lyckats fastställa en gemensam invandringspolitik och att det i första hand koncentrerat sig på den repressiva aspekten av denna politik (återtagandeavtal, gränskontroller m.m.).
  5. Europaparlamentet understryker att utarbetandet av en gemensam migrationspolitik med respekt för de grundläggande rättigheterna och de internationella skyldigheterna på människorättsområdet är ett prioriterat mål för den europeiska integrationen, vilket särskilt upprepats i Haagprogrammet från den 4–5 november 2004.
  6. Europaparlamentet påminner om att det är medlemsstaterna som ansvarar för rösträtten.
  7. Europaparlamentet anser att man för att främja de migrerande arbetstagarnas sociala och politiska integration bör tillerkänna dem likvärdiga rättigheter. Medlemsstaterna, kommissionen och rådet uppmanas således att vidta alla nödvändiga åtgärder för att bevilja de migranter som har varit varaktigt bosatta i EU i minst fem år rösträtt i lokala val och i valen till Europaparlamentet.
  8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa särskilda uppehållstillstånd för att underlätta arbetssökandet.
  9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i beslut och rambeslut beakta samtliga bestämmelser i Internationella konventionen om skydd av alla migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter, vilken antogs av Förenta nationerna den 18 december 1990 och syftar till att integrera migrerande arbetstagare. Medlemsstaterna uppmanas att, i enlighet med parlamentets resolution av den 24 februari 2005 om EU:s prioriteringar och rekommendationer inför den 61:a sessionen i FN:s kommission för mänskliga rättigheter i Genève (14 mars till 22 april 2005)¹ och yttrandet från Europeiska

---

¹ *Antagna texter*, P6_TA(2005)0051.

ekonomiska och sociala kommittén¹, säkerställa en snabb ratificering av den aktuella FN-konventionen, som hittills inte har ratificerats av en enda medlemsstat.

10. Europaparlamentet betonar att migrationen kräver olika lösningar beroende på skälen till invandring (till exempel asyl, flykt eller ekonomisk migration).
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart undanröja alla hinder för den fria rörligheten för EU-medborgare.
12. Europaparlamentet anser att Europeiska unionens invandringspolitik måste utformas utifrån en global och konsekvent strategi som stöder sig på synergier mellan olika politikområden och inte bara på medlemsstaternas arbetsmarknadspolitiska krav.
13. Europaparlamentet framhåller att man bör anta en gemensam invandringspolitik för att få stopp på den utbredda exploateringen av arbetstagare, som är utsatta på grund av att lagliga möjligheter till invandring saknas.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, när man utarbetar en europeisk ram för ekonomisk migration, beakta medlemsstaternas olika sorters politik och erfarenheter, och betonar att man fortlöpande bör utvärdera hur migrationspolitiken påverkar andra politikområden inom EU, däribland handelspolitiken.
15. Europaparlamentet är positivt inställt till möjligheten att göra inresevillkoren flexibla och effektivare genom ett uppehållstillstånd för arbete, miniminormer för att ta emot personer från tredjeländer – för att arbeta både som anställda och som egenföretagare – samt uppehålls- och arbetstillstånd för arbetstagare med säsongarbete eller tidsbegränsad anställning.
16. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att stärka solidariteten, i synnerhet med de nya medlemsstaterna, vid utvecklingen av åtgärder som syftar till att integrera migranterna.
17. Europaparlamentet konstaterar att en legalisering av stora grupper syftar till att ge illegala migranter framtidsutsikter, men är varken en ersättning för omfattande strategier för att hantera invandring eller ett lämpligt medel för att rekrytera ekonomiska migranter.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta situationen för de migranter som redan befinner sig på Europeiska unionens territorium (asylsökande, migrerande arbetstagares familjemedlemmar, studenter, illegala invandrare m.fl.) och som redan nu bidrar till välbefindandet i den europeiska ekonomin, utan att de erkänns i lag.
19. Europaparlamentet betonar att ekonomisk migration är en del av lösningen på EU:s problem med en åldrande befolkning och på dess ekonomiska svårigheter. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör finna nya vägar för den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken, bland annat strategier för att förena yrkes- och familjelivet, för att kunna klara av utmaningarna från en globaliserad värld.
20. Europaparlamentet påminner om att problemen på arbetsmarknaden inom EU inte bara bör lösas genom ekonomisk migration, utan också genom att stimulera innovationer och

---

¹ Yttrande SOC/173 av den 30 juni 2004.

ny teknik och öka produktiviteten samt genom att uppmuntra att anställa äldre arbetstagare inom EU.

21. Europaparlamentet rekommenderar rådet att ta lämpliga initiativ för att underlätta informationsutbytet och bidra till en bättre samordning av politiken.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera de bästa metoderna för medlemsstaterna att bekämpa illegal invandring.
23. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är att Europeiska unionen i alla sina associerings- och samarbetsavtal inför villkor om en gemensam hantering av migrationsströmmar och ett obligatoriskt återtagande av illegala invandrare.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda kampanjer för att skapa medvetenhet och sprida information om politiken för laglig invandring och de positiva effekterna av denna politik, för att framför allt undanröja medborgarnas oro och ge en positiv bild av invandringen.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett förslag till direktiv, i vilket man fastställer de nödvändiga och tillräckliga villkoren för att tredjelandsmedborgare skall tillåtas inresa till och vistas på EU:s territorium av arbetsskäl. Det främsta målet med denna åtgärd bör vara att öppna lagliga kanaler för invandring.
26. Europaparlamentet anser att man med denna lagstiftningsåtgärd bör fastställa en omfattande – och inte sektoriell – normativ referensram.
27. Europaparlamentet är övertygat om att man bör införa ett enda administrativt förfarande för utfärdande av arbets- och uppehållstillstånd för ekonomiska migranter som tar hänsyn till subsidiaritetsprincipen.
28. Europaparlamentet konstaterar att ekonomiska migranternas inresa enligt ett sådant system i princip borde vara knutet till om det finns ett specifikt arbete. Kommissionen uppmanas emellertid att undersöka möjligheten att utfärda särskilda uppehållstillstånd för arbetssökande och egenföretagare.
29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att utfärda särskilda kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd för att underlätta rekrytering av säsongarbetare eller visstidsanställda.
30. Europaparlamentet anser att förslaget, för att minska den illegala invandringen och svartarbetet, även bör innehålla bestämmelser som ger de migrerande arbetstagarna möjlighet till inresa i syfte att söka arbete.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt ange de ekonomiska migranternas rättigheter och skyldigheter.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en politik för återvändande som grundar sig på frivilligt återvändande, bland annat stödåtgärder i ursprungslandet.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att även utreda frågan om personer som eventuellt stannar kvar för länge i landet, med beaktande av hur länge de varit anställda och bott i landet, om det finns några familjemedlemmar och hur pass integrerade de är.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förutom ekonomiska intressen även ta hänsyn till alla andra relevanta intressen när man beslutar om arbetskraftsinvandring, så att ett definitivt beslut avspeglar resultatet av en balanserad avvägning mellan olika intressen.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att fastställa miniminormer när det gäller urvalskriterier och certifiering av utländska examensbevis.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genast utarbeta och tillsammans med medlemsstaterna tillämpa riktlinjer för en objektiv registrering av meningsfullt statistiskt material för att på detta sätt få en fullständig och differentierad överblick över migrationen och dess ekonomiska konsekvenser i medlemsstaterna och ursprungsländerna. Riktlinjerna bör även omfatta behoven av arbetskraft i hela Europeiska unionen.
37. Det är medlemsstaternas ansvar att välja ut och fastställa antalet tredjelandsmedborgare inom det egna territoriet, och Europaparlamentet stöder tanken på att utvärdera medlemsstaternas uppgifter och vid behov uppskatta ett sammanlagt tal för hela EU.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att inrätta lokala eller regionala informationskontor/kontaktpunkter för europeiska företag som är intresserade av att anställa ekonomiska migranter.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga fram en statistiskt underbyggd uppskattning för kommissionen så att denna kan användas som en prognos för behovet av arbetskraft i hela Europeiska unionen.
40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta en webbplats över lediga tjänster för att tillhandahålla uppdaterad och allmänt tillgänglig information till sökande, samt att lägga ut meddelanden om lediga tjänster på Eures webbplats.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för utarbetandet av sin framtida handlingsplan införa bestämmelser som möjliggör utbyte av goda rutiner på integrationsområdet mellan de olika medlemsstaterna.
42. Europaparlamentet påminner om att det är de enskilda medlemsstaterna som har behörigheten när det gäller integrationsfrågor, vilket innebär rättigheter och skyldigheter både för värdlandet och invandrarna. Medlemsstaterna uppmanas att samordna sin nationella politik med hjälp av en öppen samordningsmetod som grundar sig på de gemensamma grundprinciper om EU:s politik för integrering av invandrare som antogs av rådet den 19 november 2004.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en ordning genom vilken man kan se till att ekonomiska migranter har tillgång till de medel som de betalat in i de europeiska socialsystemen även sedan de har återvänt till ett utvecklingsland.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt den specifika situationen för migrerande kvinnor med hemmavarande barn, framför allt när det gäller deras rättigheter i samband med tillfälliga anställningar.

45. Europaparlamentet uppmanar de mottagande medlemsstaterna och migranternas ursprungsländer att sluta avtal för att garantera överföring av förvärvade rättigheter från ett land till ett annat när det gäller antal yrkesverksamma år eller socialförsäkringssystem.
46. Europaparlamentet betonar att överföringar av pengar från migranter från utvecklingsländer till deras hemländer vida överstiger de belopp som överförs som utvecklingsbistånd och är av största vikt för millenniemålet att bekämpa fattigdomen, och uppmanar ansvariga institutioner att underlätta överföring av pengar till en minimal avgift.
47. Europaparlamentet betonar betydelsen av ett samarbete mellan å ena sidan värdlandet och å andra sidan invandrarna och deras ursprungsländer.
48. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att ändra medborgarnas uppfattning om migrationen i Europa, bl.a. genom att aktivt bekämpa diskriminering, rasism och främlingsfientlighet samt genom att ta med migrationshistoria i läroplanerna.
49. Europaparlamentet ger sitt stöd åt att man uppmuntrar till så kallad ”brain circulation”, dvs. rörlighet för utbildade människor, genom att utvidga ”principen om gemenskapsföreträde” till att omfatta personer som redan arbetat i EU ett antal år innan de återvänt till sina hemländer.
50. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att en gemenskapspolitik för ekonomisk migration även innefattar konkreta lösningar på problemet med kompetensflykt.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt inleda en dialog med regeringarna i ursprungsländerna för att skapa en nyanserad lagstiftning som möjliggör migration och utveckling av yrkeserfarenheterna. I denna dialog uppmanas kommissionen även att främja utvecklingen av särskilda åtgärder i de sektorer som är särskilt utsatta för kunskapsflykt, i samförstånd med de berörda länderna.
52. Europaparlamentet uppmanar de berörda medlemsstaterna att informera potentiella invandrare om deras lagliga möjligheter och deras utsikter innan de lämnar ursprungsländerna. Kommissionen uppmanas att främja samordningen mellan de diplomatiska och konsulära strukturerna i de medlemsstater som är verksamma i samma land, inte minst för att i möjligaste mån kunna styra invandrarna till de medlemsstater som kan erbjuda möjligheter som motsvarar den sökandes yrkesprofil.
53. Europaparlamentet understryker att migranterna måste behandlas rättvist och garanteras lika rättigheter.
54. Europaparlamentet understryker att den gemensamma migrationspolitiken måste ta hänsyn till de underliggande orsaker som får migranter att komma till Europa, ibland med fara för sitt liv, och den måste följaktligen vara förbunden med en aktiv gemensam politik för utvecklingssamarbete.
55. Europaparlamentet understryker betydelsen och behovet av att stärka samarbetet inte bara mellan EU och ursprungsländerna utan också mellan de olika ursprungsländerna sinsemellan, särskilt mellan länder som omfattas av Europeiska grannskapspolitiken, mellan AVS-länderna och mellan de förra och de senare.

56. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen i sina åtgärder mot organiserad handel med människor från utvecklingsländerna inte kriminaliserar offren utan inriktar sig på att straffa gärningsmännen. Parlamentet konstaterar att många kvinnor som faller offer för människohandel inte har någon tillgång till rättsligt och socialt skydd.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna att migrerande barn är ett kapitel för sig i den ekonomiska migrationen och att garantera respekt för och skydd av migrerande barns rättigheter i enlighet med artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
58. Europaparlamentet anser att regleringen av migrationen mellan tredjeländer skulle bidra till skyddet av migranterna när det gäller mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter, samtidigt som det skulle bidra till möjligheterna att spåra upp människohandlarna och ställa dem inför rätta.
59. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att göra det lättare för lagliga migranter som återvänt till ett utvecklingsland att på nytt invandra till Europeiska unionen än för migranter som kommer hit för första gången. På detta sätt kan man nämligen ta tillvara den integrationserfarenhet som de förstnämnda redan förvärvat.
60. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.